

171

U S T A W A

z dnia 29 marca 1939 r.

o rozciągnięciu mocy obowiązującej przepisów o niektórych daninach publicznych oraz o monopolach państwowych na ziemię odzyskane.

R o z d z i a ł I.

Podatki bezpośrednie.

Art. 1. Na wszystkie ziemię odzyskane rozciąga się moc obowiązującą następujących aktów ustawodawczych wraz z późniejszymi zmianami:

1) ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6);

2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o państwowym podatku od uboju (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 614);

3) ordynacji podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134);

4) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o specjalnym podatku od wynagrodzeń, wypłacanych z funduszków publicznych (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 503);

5) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. o zmianie przepisów o państwowym podatku gruntowym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593);

6) ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. w przedmiocie wyrównania podatków gruntowych, tudzież niektórych podatków budynkowych (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 505);

7) ustawy z dnia 4 maja 1938 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 292), z wyjątkiem przepisów art. 14 i 15;

8) ustawy z dnia 25 kwietnia 1938 r. o opłatach rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zajęć (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 293).

Art. 2. Na ziemię odzyskane, włączone do województw krakowskiego i lwowskiego rozciąga się moc obowiązującą następujących aktów ustawodawczych wraz z późniejszymi zmianami:

1) ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o podatku od kapitałów i rent (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 517);

2) ustawy z dnia 17 grudnia 1931 r. o państwowym podatku od energii elektrycznej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 76, poz. 720);

3) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 r. o podatku od lokali (Dz. U. R. P. Nr 82, poz. 505);

4) dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o podatku od nieruchomości (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 14).

Art. 3. Na obszarze ziem odzyskanych przywraca się moc obowiązującą tych przepisów o katastrze gruntowym i jego prowadzeniu, uchylonych ustawą katastralną z dnia 16 grudnia 1927 r. (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 177), które nie są sprzeczne z przepisami dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593).

Art. 4. (1) Zawarte w ustawie o podatkach bezpośrednich (Zb. ust. i rozp. p. cz. z 1936 r. Nr 227) przepisy o podatku dochodowym — z wyjątkiem § 13 ust. 2 i § 28—45 oraz przepisy o ogólnym podatku zarobkowym, o szczególnym podatku zarobkowym, o podatku domowo-czynszowym i o podatku od wyższych uposażeń, jak również przepisy ustawy z dnia 21 grudnia 1937 r. (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 246), jeżeli dotyczą dodatku do podatku dochodowego, tudzież zawarte w ustawie z dnia 21 grudnia 1937 r. (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 247) przepisy o nadzwyczajnym podatku od zysków, zostaną zastosowane po raz ostatni do dochodu, bądź czystego przychodu, bądź czynszu lub wartości czynszowej, bądź też uposażenia za rok kalendarzowy 1937 albo za okres operacyjny, który skończył się w 1937 r. To samo dotyczy podatku rentowego oraz daniny na cele obrony Państwa, jeżeli nie podlegają potrąceniu przez dłużnika.

(2) Zawarte w powołanej ustawie o podatkach bezpośrednich przepisy o podatku od tantiem oraz o podatku rentowym, podlegającym potrąceniu przez dłużnika, zostaną zastosowane po raz ostatni do przychodów podlegających tym podatkom, uzyskanych w 1938 r. To samo dotyczy podatku dochodowego, podlegającego potrąceniu w myśl § 13 ust. 2 ustawy o podatkach bezpośrednich oraz dodatku do podatku od tantiem, przewidzianego w ustawie z dnia 21 grudnia 1937 r. (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 246).

(3) §§ 28 — 32, § 33 ust. 2 — 4, §§ 34 — 37 oraz 40 — 44 ustawy o podatkach bezpośrednich nie będą stosowane po dniu 31 grudnia 1938 r. W szczególności nie nastąpią: zwrot przewidziany w § 32 ust. 4, bądź w § 35 ust. 1 lub w § 37 ust. 2 i 3, zastosowanie zasad ogólnych (§ 32 ust. 5, § 33 ust. 3 i 4, § 35 ust. 2, zdanie drugie), ani też wymiar za pomocą nakazu płatniczego (§ 33, § 34, § 35 ust. 2, zdanie pierwsze). Przepisy §§ 38 i 39 będą stosowane do

kwot, które należało potrącić w ciągu 1938 r. To samo dotyczy § 33 ust. 1, jednak tylko o tyle, o ile potrącenie nie nastąpiło lub nastąpiło w kwocie niższej od należnej; poza tym § 33 ust. 1 nie będzie stosowany po dniu 31 grudnia 1938 r.

(4) Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do postępowania, przewidzianego w § 3 ustawy z dnia 21 grudnia 1937 r. o daninie na cele obrony Państwa i o nadzwyczajnym podatku od zysków (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 247).

(5) Zawarte w powołanej ustawie o podatkach bezpośrednich przepisy o podatkach gruntowym i domowo-klasowym zostaną zastosowane po raz ostatni do należności z tytułu tych podatków, które były płatne w 1938 r.

(6) Przepisy o unormowanych w ustawie z dnia 21 grudnia 1923 r. podatkach: obrotowym i od przedmiotów zbytku (Zb. ust. i rozp. p. cz. z 1935 r. Nr 266), w szczególności też ustawa z dnia 21 grudnia 1935 r. o dodatkach do wymienionych podatków (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 265), zostaną zastosowane po raz ostatni do obrotu za rok 1938.

Art. 5. (1) Osoby, które przed dniem 1 października 1938 r. miały stałe miejsce zamieszkania lub siedzibę na obszarze ziem odzyskanych, opłacają podatek dochodowy, określony w art. 1 pkt 1), po raz pierwszy od dochodów, osiągniętych po dniu 31 grudnia 1938 r.

(2) Podatkowi, określonemu w art. 1 pkt 4), podlegają wynagrodzenia, wypłacane począwszy od dnia 1 października 1938 r.

(3) Podatki: gruntowy w myśl dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 593) oraz obrotowy, w myśl ustawy z dnia 4 maja 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 292), zostaną na obszarze ziem odzyskanych pobrane po raz pierwszy za 1939 rok podatkowy.

Art. 6. (1) Ilekroć w ordynacji podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) jest mowa o dacie wejścia w życie ordynacji podatkowej, należy przez to rozumieć na ziemiach odzyskanych dzień wejścia w życie ustawy niniejszej.

(2) Art. 208—210 i 212 ordynacji podatkowej stosuje się do podatków unormowanych w przepisach, które zostają uchylone na podstawie art. 22 pkt 14 — 16 i 18 ustawy niniejszej; o ile jednak chodzi o podatki: obrotowy lub od przedmiotów zbytku, unormowane ustawą z dnia 21 grudnia 1923 r. (Zb. ust. i rozp. p. cz. z 1935 r. Nr 266), a pobierane przez władze celne lub łącznie z podatkiem spożywczym, będzie zamiast art. 208 ordynacji podatkowej stosowany art. 13 ustawy z dnia 4 maja 1938 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 292).

Rozdział II.

Oplaty stemplowe i daniny pokrewne.

Art. 7. W zakresie opłat stemplowych, opodatkowania spadków i darowizn, należytości sądowych i opłat od kart do gry rozciąga się na ziemie odzyskane, włączone do województwa śląskiego, przepisy, obowiązujące w dniu wejścia w życie ustawy niniejszej w cieszyńskiej części województwa śląskiego, na ziemie zaś włączone do województw krakowskiego i lwowskiego — przepisy obowiązujące w tych województwach.

Art. 8. Opłata stemplowa od papierów wartościowych zagranicznych, przewidziana w art. 110 bądź w ustępie przedostatnim art. 114 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 64, poz. 404), nie należy się, jeżeli papier wartościowy wypuszczono przed dniem 16 listopada 1938 r. na obszarze Republiki Czesko-słowackiej.

Art. 9. Przepisy o opodatkowaniu spadków i darowizn oraz o należytości ryczałtowej za postępowanie spadkowe, których moc obowiązująca zostaje rozciągnięta na ziemie odzyskane na podstawie art. 7, będą stosowane we wszystkich przypadkach, w których do dnia wejścia w życie ustawy niniejszej nie nastąpiło wymierzenie podatków od zubożenia się, bądź należytości ryczałtowej w myśl przepisów dotychczasowych; w przypadkach tych nie zostanie też wymierzona należność immobilarna. Za wymierzenie uważa się doręczenie nakazu płatniczego.

Rozdział III.

Oplaty na Fundusz Pracy.

Art. 10. Na wszystkie ziemie odzyskane rozciąga się moc obowiązująca rozdziału III ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 163) wraz z późniejszymi zmianami.

Art. 11. (1) Oplaty, przewidziane w art. 17 ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 163), będą pobrane na obszarze ziem odzyskanych po raz pierwszy od dochodu osiągniętego w 1939 r.

(2) Oplaty, przewidziane w art. 15, 16 i 18 powołanej ustawy, będą pobierane od należności, podlegających tym opłatom, przypadających za czas od dnia 1 stycznia 1939 r.

Rozdział IV.

Podatki pośrednie.

Art. 12. Na wszystkie ziemie odzyskane rozciąga się moc obowiązująca następujących

aktów ustawodawczych wraz z późniejszymi zmianami:

1) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 700);

2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o podatku od olejów mineralnych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 252);

3) ustawy z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu piwa (Dz. U. R. P. Nr 99, poz. 762);

4) ustawy z dnia 22 października 1931 r. o opodatkowaniu wina i miodu syconego (Dz. U. R. P. Nr 99, poz. 763);

5) ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu cukru skrobiowego (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 170);

6) ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o opodatkowaniu tłuszczów (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 130);

7) ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o opodatkowaniu kwasu węglowego (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 151);

8) ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o środkach finansowych na popieranie gospodarczo uzasadnionego kształtowania cen artykułów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 447).

Art. 13. Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej wygasają na obszarze ziem odzyskanych wszelkie uprawnienia do wykonywania czynności, na które w myśl przepisów rozciągniętych art. 12 potrzebne jest zezwolenie władz skarbowych, albo które muszą być zgłoszone władzom skarbowym. Utrata tych uprawnień nie daje ich posiadaczom prawa do odszkodowania lub innych roszczeń.

R o z d z i a ł V.

Monopole państwowe.

Art. 14. Na wszystkie ziemie odzyskane rozciąga się moc obowiązującą następujących aktów ustawodawczych wraz z późniejszymi zmianami:

1) przepisów działu I ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 409);

2) ustawy z dnia 18 marca 1932 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polski Monopol Tytoniowy” (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 240);

3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 617);

4) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o wprowadzeniu jednolitego monopolu sprzedaży soli na ob-

szarze całej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr 117, poz. 1043);

5) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny” (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 497);

6) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży soli (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 616);

7) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz o sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586);

8) ustawy z dnia 30 stycznia 1931 r. o monopolu zapałczanym (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 45);

9) ustawy z dnia 9 lipca 1936 r. o monopolu loteryjnym (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 398).

Art. 15. (1) Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej wygasają na obszarze ziem odzyskanych wszelkie uprawnienia do wykonywania czynności, na które w myśl przepisów rozciągniętych art. 14 potrzebne jest zezwolenie władz skarbowych, zgłoszenie do władz skarbowych, bądź zawarcie umowy z zarządami monopolów; dotyczy to również uprawnień, opartych na zapisach w księgach gruntowych (tzw. uprawnienia realne).

(2) Utrata powyższych uprawnień nie daje ich posiadaczom prawa do odszkodowania lub innych roszczeń.

Art. 16. (1) Zapasy spirytusu, znajdujące się w rektyfikacjach i zakładach odwadniania na ziemiach odzyskanych, przejmuje Państwowy Monopol Spirytusowy za wypłatą odszkodowania. Prawo żądania wypłaty odszkodowania służy właścicielom zapasów spirytusu, jeżeli w ciągu 6 miesięcy od daty wejścia w życie ustawy niniejszej wystąpią z żądaniem wypłaty i wykażą prawo własności.

(2) W przypadku nieosiągnięcia porozumienia co do wysokości odszkodowania, Państwowy Monopol Spirytusowy zaoferuje właścicielowi zapasów zwrot do wywozu za granicę takiej ilości spirytusu, jaka została stwierdzona przez władze skarbowe w dniu zabezpieczenia zapasów.

(3) Niewywiezienie za granicę zwróconego spirytusu w ciągu trzech miesięcy od chwili zawiadomienia właściciela o możliwości dysponowania spirytusem na wywóz za granicę, powoduje utratę roszczeń o odszkodowanie. Zapasy spirytusu przechodzą w tym przypadku na własność Skarbu Państwa.

Art. 17. (1) Minister Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami może w okresie przejściowym w ciągu roku od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej regulować w drodze rozporządzeń sprawę:

1) nadawania uprawnień do wykonywania czynności, wymienionych w art. 19 i 60 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586);

2) prowadzenia przedsiębiorstw bądź wykonywania czynności, co do których, w myśl powołanego w pkt 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, istnieje obowiązek zgłaszania władzom skarbowym;

3) obrotu artykułami monopolowymi, objętymi powołanym w pkt 1) rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej.

(2) Ponadto Minister Skarbu może w tym okresie zwalniać od opłat, przewidzianych w art. 62 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, przedsiębiorstwa likwidujące się oraz zmieniać dla takich przedsiębiorstw warunki uiszczenia tych opłat.

Art. 18. Minister Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami może w okresie przejściowym do końca kampanii 1941/42 odraczać stosowanie na ziemiach odzyskanych przepisów art. 21, 22 ust. 3, art. 28 — 36, 38 — 40 i art. 62 (w części dotyczącej opłaty od wyrobu spirytusu) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 586) oraz zwalniać całkowicie lub częściowo od obowiązków, przewidzianych w powyższych przepisach.

R o z d z i a ł VI.

Przepisy, dotyczące różnych danin publicznych i monopolów.

Art. 19. Na wszystkie ziemie odzyskane rozciąga się moc obowiązująca następujących aktów ustawodawczych wraz z późniejszymi zmianami:

1) ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych oraz zaległych składek i opłat na rzecz niektórych publicznoprawnych instytucji ubezpieczeń (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 50, poz. 336), — z tą zmianą, że ustawa powyższa dotyczy również zaległości z tytułu danin publicznych, unormowanych przepisami, uchylonymi dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 616) oraz ustawą niniejszą;

2) ustawy z dnia 18 marca 1935 r. o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych oraz w składkach i opłatach na rzecz prawnopublicznych instytucji ubezpieczeń (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 8, poz. 88) — z tą zmianą, że:

a) ustawa powyższa ma być zastosowana również do zaległości, które powstały

przed wejściem w życie ustawy niniejszej, jeżeli uiszczenie następuje w czasie jej obowiązywania,

b) celem zastosowania przepisów tej ustawy do zaległości, istniejących w księgach bierzych (listach poborowych) w dniu 30 września 1938 r.—dzień 1 kwietnia 1939 r. uważa się za datę powstania tych zaległości;

3) ustawy z dnia 26 marca 1935 r. o poborze 10% dodatku do opłat stemplowych i podatków pośrednich oraz 15% dodatku do podatków bezpośrednich oraz spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 127);

4) ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o ulgach inwestycyjnych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 224), z wyjątkiem przepisów art. 43 — 46 oraz z tą zmianą, że Centralny Okręg Przemysłowy (art. 3 powołanej ustawy) obejmuje również ziemie odzyskane w dolinie Popradu, nad rzeką Cygielką oraz źródłowisko Udawy i że celem zastosowania powołanej ustawy na ziemiach odzyskanych zastępuje się w art. 35 datę 1 stycznia 1938 r. datą 1 października 1938 r.;

5) przepisy prawa karnego skarbowego z dnia 3 listopada 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 581) nie rozciągnięte dotychczasowymi aktami ustawodawczymi

Art. 20. Art. 125 ordynacji podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134) będzie stosowany również do kwot nadmiernie lub nienależnie wpłaconych do Skarbu Państwa Polskiego albo do Skarbu Śląskiego tytułem danin publicznych, unormowanych przepisami, uchylonymi na podstawie art. 22 pkt 1—19 ustawy niniejszej.

Art. 21. (1) Jeżeli poszczególne osoby przed wejściem w życie ustawy niniejszej uzyskały na mocy przepisów, które ustawa niniejsza uchyla, czasowe ulgi (zwolnienie lub obniżenie) w zakresie szczególnego podatku zarobkowego, ulgi te trwają do końca okresu, na który zostały uzyskane, z tą zmianą, że stosuje się je w zakresie podatku dochodowego przez odpowiednie zmniejszenie podstawy wymiaru.

(2) Jeżeli poszczególne budynki, znajdujące się na obszarze ziem odzyskanych, włączonych do województw krakowskiego i lwowskiego, uzyskały na mocy przepisów, które ustawa niniejsza uchyla, czasowe ulgi w zakresie podatku budynkowego, ulgi te trwają w zakresie podatku od nieruchomości — do końca okresu, na który zostały uzyskane.

(3) Do domów na obszarze ziem odzyskanych, co do których rozpoczęcie budowy lub dobudowy w rozumieniu art. 43 ust. (2) ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o ulgach inwestycyjnych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 224) nastąpiło:

1) przed dniem 1 października 1938 r. — stosuje się z uwzględnieniem ust. (1) i (2) ulgi,

przewidziane w przepisach, które ustawa niniejsza uchyla;

2) w czasie od dnia 1 października 1938 r. do końca 1938 r. stosuje się ulgi, przewidziane w ustawie z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 173).

(4) Art. 30 ust. (2) pkt 3) i 4) oraz ust. (3) i (4) powołanej ustawy o ulgach inwestycyjnych stosuje się na obszarze ziem odzyskanych do pism, sporządzonych po wejściu w życie ustawy niniejszej, bez względu na to, kiedy budowa została rozpoczęta. Jeśliby jednak co do takiego pisma nie istniały warunki zwolnienia od opłaty stempelowej, w myśl powołanego art. 30, istniały zaś warunki zwolnienia od należności przenośnej, w myśl jednej z ustaw czesko-słowackich o ruchu budowlanym (z których ostatnia jest ustawa z dnia 26 marca 1936 r. Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 65), to pismo takie jest wolne od opłaty stempelowej.

R o z d z i a ł VII.

Przepisy końcowe.

Art. 22. Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej tracą moc wszelkie przepisy w zakresie, objętym ustawą niniejszą. W szczególności tracą moc:

1) ustawa z dnia 14 kwietnia 1920 r. o podatku od mięsa (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 262);

2) ustawa z dnia 17 lutego 1921 r. o podatku od obrotu papierów wartościowych (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 85);

3) ustawa z dnia 21 lipca 1921 r. o opodatkowaniu przewozów (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 243);

4) ustawa z dnia 12 sierpnia 1921 r. o należnościach od umów służbowych (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 295);

5) ustawa z dnia 12 sierpnia 1921 r. o podatku od zubożenia się (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 337);

6) ustawa z dnia 21 grudnia 1923 r. o dalszym pobieraniu dodatku na cele zdrowotne (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 254);

7) § 10 ustawy z dnia 22 grudnia 1924 r. o zmianie niektórych przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszów państwowych służby cywilnej (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 287);

8) ustawa z dnia 14 lipca 1927 r. o zasiłkach w razie klęsk żywiołowych (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 118);

9) ustawa katastralna z dnia 16 grudnia 1927 r. (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 177);

10) ustawa z dnia 19 grudnia 1924 r. o podatku wojskowym (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 226);

11) ustawa z dnia 23 marca 1928 r. o należytości od weksli (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 48);

12) § 6 ust. 2 pkt 1) ustawy z dnia 27 marca 1931 r. o państwowym funduszu melioracji wodnych (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 49);

13) ustawa z dnia 21 grudnia 1935 r. o przedłużeniu mocy obowiązującej ustawy o opłatach od czynności urzędowych w sprawach administracyjnych (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 247);

14) ustawa o podatku obrotowym i o podatku od przedmiotów zbytku (Zb. ust. i rozp. p. cz. z 1935 r. Nr 266);

15) ustawa z dnia 29 stycznia 1936 r. o nadzwyczajnym podatku od dywidend oraz od odsetek od niektórych papierów wartościowych o stałym oprocentowaniu (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 16);

16) ustawa o podatkach bezpośrednich (Zb. ust. i rozp. p. cz. z 1936 r. Nr 227) wraz z ustawami z dnia 28 listopada 1931 r., z dnia 21 grudnia 1937 r. o dodatku do podatku dochodowego i do podatku od tantiem (Zb. ust. i rozp. p. cz. z 1931 r. Nr 177 i z 1937 r. Nr 246);

17) ustawa z dnia 9 grudnia 1937 r. o należytości kartelowej (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 245);

18) ustawa z dnia 21 grudnia 1937 r. o daninie na cele obrony Państwa i o nadzwyczajnym podatku od zysków (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 247);

19) ustawa z dnia 8 kwietnia 1938 r. o ekwiwalencie należnościowym (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 76);

20) ustawa z dnia 26 maja 1882 r. o opodatkowaniu olejów mineralnych (Dz. Ustaw Rz. Austr. Nr 35);

21) ustawa z dnia 20 czerwca 1888 r. o opodatkowaniu cukru (Dz. Ust. Rz. Austr. Nr 97);

22) ustawa z dnia 20 czerwca 1888 r. o opodatkowaniu spirytusu (Dz. Ust. Rz. Austr. Nr 95);

23) ustawa z dnia 25 września 1919 r. o wprowadzeniu powszechnego podatku od napojów (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 533);

24) ustawa z dnia 26 czerwca 1926 r. o opodatkowaniu cukru (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 98);

25) ustawa z dnia 17 grudnia 1926 r. o opłacie od wina musującego (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 233);

26) ustawa z dnia 27 listopada 1930 r. o podatku od piwa (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 168);

27) ustawa z dnia 6 maja 1931 r. o podatku konsumcyjnym od olejów mineralnych (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 77);

28) ustawa z dnia 7 czerwca 1932 r. o obowiązkowym mieszanii spirytusu z materiałami napędowymi (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 85);

29) ustawa z dnia 7 czerwca 1932 r., zmieniająca niektóre przepisy o podatku od spirytusu i regulująca gospodarowanie spirytusem (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 86);

30) ustawa z dnia 15 lipca 1932 r. o podatku konsumcyjnym od drożdży (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 123);

31) ustawa z dnia 12 lutego 1936 r. o podatku od kwasu octowego (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 41);

32) ustawa z dnia 23 czerwca 1936 r. o podatku od sztucznych tłuszczów jadalnych (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 180);

33) rozporządzenie Czesko-słowackiej Republiki z dnia 7 maja 1920 r., dotyczące wyrobu i obrotu zastępczymi artykułami spożywczymi (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 377) w części, dotyczącej wyrobu wódek, rumu, koniaku, araku i innych napojów spirytusowych, do których wyrobu używa się esencji;

34) cesarskie rozporządzenie z dnia 29 sierpnia 1916 r. o opodatkowaniu zapalek i zapalniczek (Dz. Pr. P. poz. 278);

35) rozporządzenie rządowe z dnia 13 lipca 1934 r. o uregulowaniu handlu zbożem, mąką i produktami przemiału, a niektórymi rodzajami pasz (Zb. ust. i rozp. p. cz. Nr 137).

Art. 23. Minister Skarbu w porozumieniu z właściwymi ministrami może w drodze rozporządzeń wydawać przepisy przejściowe, związane z rozciągnięciem aktów ustawodawczych, wymienionych w rozdziałach I, II, IV, V i VI, a Minister Opieki Społecznej w porozumieniu z właściwymi ministrami — także przepisy, związane z rozciągnięciem rozdziału III ustawy z dnia 16 marca 1933 r. o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 163).

Art. 24. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom.

Art. 25. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1939 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

172

KONWENCJA MIĘDZYNARODOWA

o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, podpisana w Genewie dnia 20 lutego 1935 r.

CONVENTION INTERNATIONALE

pour la lutte contre les maladies contagieuses des animaux, signée à Genève, le 20 février 1935.

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 1938 r.—Dz. U. R. P. Nr 54, poz. 422).

Przekład.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

MY, IGNACY MOŚCICKI,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tym wiedzieć należy wiadomym czynimy:

Dnia dwudziestego lutego tysiąc dziewięćset trzydziestego piątego roku podpisane zostały w Genewie Konwencja międzynarodowa o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych, oraz załączona do niej Deklaracja. Konwencja ta i Deklaracja brzmią jak następuje:

AU NOM DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,

NOUS, IGNACY MOŚCICKI,

PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,

À tous ceux qui ces présentes Lettres verront, Salut:

Une Convention Internationale pour la lutte contre les maladies contagieuses des animaux, ainsi qu'une Déclaration Annexe, ayant été signées à Genève le 20 février mil neuf cent trente-cinq, Convention et Déclaration dont la teneur suit:

KONWENCJA MIĘDZYNARODOWA

o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Prezydent Związkowy Austrii; Jego Królewska Mość Król Belgów; Jego Królewska Mość Król Bułgarów; Prezydent Republiki Hiszpańskiej; Prezydent Republiki Francuskiej; Jego Królewska Mość Król Helle-

CONVENTION INTERNATIONALE

pour la lutte contre les maladies contagieuses des animaux.

Le Président fédéral d'Autriche; Sa Majesté le Roi des Belges; Sa Majesté le Roi des Bulgares; le Président de la République espagnole; le Président de la République Française; Sa Majesté le Roi des Hellènes; Sa

INTERNATIONAL CONVENTION

for the campaign against contagious diseases of animals.

The Federal President of Austria; His Majesty the King of the Belgians; His Majesty the King of the Bulgarians; the President of the Spanish Republic; the President of the French Republic; His Majesty